

SLAGTRYK · APRIL 2013

Slagtryk - Tidsskrift for digte og kortprosa

nr. 3 - 2013

Ansvarshavende redaktion

Erik Scherz Andersen, Lasse Skjold Bertelsen, Mia
Kirstine Voss, Joachim Lykke Andersen og Eva Obelitz
Rode.

Kontakt

sendind@slagtryk.dk

Forfattere

Ditte Holm Bro, Hellen Gade, Filip Granlie, Ida
Graunbøl, Christian de Groot-Poulsen, Niels Henning
Falk Jensby, Dea Sofie Kudsk, Poul Lynggaard
Damgaard, Viggo Madsen og Julie Sten-Knudsen.

Udgiver

Kronstork

ISSN

1904-8165

Forside

Frodo Mikkelsen

Opsætning

Erik Scherz Andersen

Copyright

Forfattere & Slagtryk

Først publiceret:

<http://www.slagtryk.dk/category/13-04/>

Filip Granlie

Før Korsør

Ic3 så proppet som pølsetarm så vi rejser et tårn af kollektiv tvivl om den kan passere storebæltsforbindelsen. I Middelfart en hel klasse ind, i Odense fire familier, i Nyborg bristepunktet. Broen bærer sagtens; den skal holde i 100 år, men Adam med en sensibel fantasi i vogn 21 tænker karrosseriet ved tunnelen bliver fræset som bark af en egestamme på savværket i Finland, nøgne rejsende flyver videre gennem røret som hagl i en bøsse; af rekylen slår broen alligevel skulderen af led, kun Sprogø står urokkelig, men så: Så: Så lindt som det glider.

Lukkertid

Hundelort i forestående fald på vej dernedad i den vide verden, inertien, og nysgerrighedens zoom forhindret af perspektivet, men fremkaldt i fantasien. Det ender næppe anderledes, men hvis nu uden for den valgte beskæring en isbjørn, som hunden pga. dens dobbelte koncentration opdager først hinsides eksponeringen, kommer ned ad gaden, sluger ejakulationsmusklernes gisp toppen af pølsen, mens resten slipper et sted imellem acceleration og en rasende fart i drys til højre og i drys til venstre.

Etikette

TATOVERING: Tatoveringen PEGEFINGER på pegefingern, LANGEFINGER på langefingern, BRYSTVORTE på brystvorten osv. osv. Ved siden af hver tatovering tatoveringen TATOVERING med en pil til tatoveringen, fx tatoveringen PEGEFINGER. Ved hver pil tatoveringen PIL med en pil hen til tatoveringen → og tatoveringen TATOVERING med en pil hen til tatoveringen PIL, benævnelse på benævnelse af benævnelsen. På sidebenet helt nede i skriftstørrelse 2 tatoveringen SKRIFTSTØRRELSE 2. På pikken tatoveringen LEM. Under lemmen tatoveringen KROP. Kroppen tatoveret: ETIKETTE.

Poul Lynggaard Damgaard

Nyt profilbillede

Der er nogen derude. De tør
stikke af fra en runde om huset.
Jeg trykker navne ind for et
levende panorama skjult bag
horisonten, og jeg ser skriften
trukket skævt hen over væggen,
som om solen allerede har været her.

Jeg åbner nye vinduer, og du ringer
mig op, et glimt i et billede som
passer.

Snakker med hinanden, mens vi
stikker af over linjen.

Spredt driven

Glødende mønstre rinder ud
fra dampende bevægelser.

Stump af tapet på fingeren,
der efter et vådeskud
befamler kaffen.

Brødet i koppen
suger samfund til sig.

Et ekko af dyreøvelser.

Dea Sofie Kudsk

Dengang

Vaelger at vaekke dig og folde dig ud. Der er du igen siger du og vipper paa din gren.

Det er idet i det og ikke mere.

De er paa hotelvaerelset og han vaelter stearinlyset som staar paa bordet og er blevet forkoelet det er de groenne vaegge der faar hende til at droemme om dengang men det siger hun ikke. Der er ingen stroem han tager lommelygten og gaar paa toilettet de sover i en dobbeltseng og lagnerne er rene hun sveder om natten og han fryser. Han henter toejet paa vaskeriet der staar paa et skilt at de har amerikanske vaskemaskiner hun laegger toejet sammen og det er der alt sammen. Han klipper hendes haar og hun staar under bruseren bagefter og det er laenge siden hun sidst har vaeret i bad vandet er endda varmt. De er her for nu skulle det vaere.

Planen er at komme godt rundt og se en masse og solen skinner og himmelen bliver stoerre og stoerre den saetter fra og springer ud i roede rhododendronblomster.

Traeder ind i rummet uden vaegge og du siger det er som at se tilbage i tiden.

De spiser pizza til aftensmad og deler en oel paa tagterrassen der er en halv liter i flasken og de lader den staa da de gaar ned paa vaerelset. Han smoerer hendes solskoldede nakke med aftersun lotion det ved han hjaelper den er meget roed og hun synes han smoerer for haardt. Busbilletter og museumsbilletter gemmer hun i en plastiklomme sammen med kopier af deres pas han kan stadig ikke finde rundt i byen. De skal ogsaa ud at gaa i bjergene.

Jeg er din ryg bag din ryg som stiger og falder som boelger som bjerge er rygsoejlen det er det jeg mener.

Idet var da ikke mere.

Det er det.

De gaar og hun synes det er haardt han rækker ud efter hendes hand og hjaelper hende op ad de hoeje trappetrin de bestiger ikke rigtige bjerge. De graa bjerge med hvid sne kan de se derude og er godt tilfredse med at vaere her han ryger cigaretter og hun hoster hendes haar er stridt af salt og sved og stoev. Han siger se og peger og hun ved ikke hvad hun skal se men nikker og kirsebaertraets blomster er lyseroede. De naar frem inden det bliver moerkt og de gaar tidligt i seng hun droemmer om det og glemmer at vaagne.

Hellen Gade

Nogen kan være svært rundhændede med andre folks liv

han går som john marion wayne uden
våben vi stjæler æbler
i skyggen af
træer lænet ud over fortovet
langs havestakitterne
ligger sovende eller vågne
mennesker i dækning af
låsedørene han strincer lidt
af sprutten på fortovet

på verdenshavene
transporterer skibsredere
våben mens solen
skinner ned i haverne

mennesker bag havestakitter
våbentransporter på havene

de ved ikke noget om hinanden hverken
på lagnerne eller på havene hvad skulle de med våben
hvis det var æbler de
ville stjæle måske ville vi ikke
opdage en krig i en baghave vi
har passeret

han sidder i fodenden og læser
højt af halfdan rasmussen
vi griner –

og bliver ligeglade
med ham

Hans Lind

Erindringer om tid og sted

I samme nu stod det klart at det sværeste ville være at tabe tråden: Henne på sofaen lå mælkeskægget og hvilede sig, de vante omgivelser var efterladenskaber fra mit forrige besøg.

Jeg har altid haft en svaghed for faste procedurer – og det var derfor også mig, der med indbydelsen havde fået klare instruktioner om hvorvidt aftenen skulle forløbe eller ej.

Som lovet vendte jeg hurtigst muligt tilbage til mit udspring – det olivengrønne selskab, hvor dekorationerne på bordet mindede påfaldende meget om lyngen fra min barndom. Under middagen vendte min sidemand sig pludselig mod mig og skiftede med en sigende bevægelse sine karaktertræk ud med et glas mælk: "Kort sagt er hendes fjerdragt på det sidste begyndt at ligne en undskyldning," bekendtgjorde han. "Hvordan skal jeg nogensinde kunne tilgive, at hun uden videre overlod mine orkideer til deres skæbne?"

Der var nu ingen tvivl om, at også kanariefuglens dage var talte – og dermed også dens umiskendelige talent for at dingle i takt med sutskoenes flugt ned ad trappen, hvilket uden tvivl var det, jeg ville komme til at savne allermest.

Dit navn i skumringen

Tak for sidst, som var for længe siden.

Her græder poplerne om morgenen,
om aftenen er de afklædte og holder heldigvis mund.

Dagene går med at tildele hver ting
sit eget tal, men decimalerne driller. Selvom
en metaforisk ko var mere medgørlig
end ventet og frivilligt lod sig fotografere
(den havde evigheden i munden eller
maven), kan det ikke blive ved sådan. Min drøm
defineres bedst som et udkast –
ikke til livet, men til et portræt. Jeg forsøger af samme grund
at sige så meget jeg kan inden
jeg kommer til fortvivlelsen, et fuglekranie
der deltager i sækkevæddeløbet
med sans for det monumentale. Det var omtrent der
jeg holdt op med at tælle, men fortsæt endelig
alene, og husk at lufte mine tanker, når jeg er gået.

Måske når jeg det ikke til tiden –
lad lykkekagen stå til ansvar
hvis jeg gør.

Digt

Langsomt lys på et landskab uden heste
Stille i økonomisk stilhed En papirs-
flyver kastet ind i i går kommer ud af i dag
Som et brev uden adresse, og ligesom mig

uden geografisk værdi Jeg hælder sprog
ned i søvnen (eller er det søvnen
der hælder sprog ned i mig?) Ordene
der summer, den samlede sum af distraktioner,

som ligheden mellem en kuglepen
og en kompasnål, forskellen mellem
"jeg ville det så gerne" og "jeg ville det, så gerne" –

smukke, som den anonyme sandhed er smuk
Omstændighederne ad notam Langsomt lys på vej
gennem dagen; fremtiden må vente til senere

Ida Graunbøl

Røg i stuen

Røg i stuen

står

paradistræet

under gardinet

på

standby

trækker

mig

ind

og

op

Viggo Madsen

Den livagtige kunst at bede om godt vejr i modvind

på de mange rideskoler landet over
består klientellet overvejende af piger
mens drengene langt hen ad vejen agerer hest selv
giv mig en hest mor! synger jeg
mens jeg trasker ud ad vejen
livets landevej
ja, det er vel den, vi taler om

Og der var nogen, som ikke vidste hvad
De gik herfra med uforrettet sag - (*in glorios vain*)
Det gælder bare om
ikke at tabe det primære formål af sigte,
være sig sit ansvar bevidst
Jeg var mit ansvar
bevidst

*Ville man dryppe aflængsel?
Ville man savle af fryd?*

Vi læste om en mand der samlede på vejrudsigter,
ja, hver dag klippede han
de farvelagte forudsigelser ud af avisen
og klistrede dem sirligt ind i album efter album
efter album efter album i stedet for de klassiske familiefotos,
formodentlig af mangel på bedre,
en hel reolfuld efterhånden som årene gik,

Hans nabo samlede på krucifikser,
både dem, der hang på væggene og de,
som var beregnet til at bære om halsen,
helst mellem smukke kvinders bryster
De overgik hinanden i lidelsens lyst
fordi de opnåede deres salighed herved,
det var vel ikke en dødssynd
Alle bar de umiskendelighedens særpræg,

nogle af dem var endogså meget gamle,
antikke og alting

Niels Henning Falk Jensby

hypertext transfer protocol: britney spears

britney spears why did she shave her head, britney spears why should i be sad, britney spears why bald, britney spears what it's like to be me, britney spears what u see is what u get, britney spears what am i to do with my life, britney spears how old is she, britney spears criminal, britney spears drugs, britney spears greatest hits, britney spears kids.

Kan ikke engang huske hvordan du ser ud. Noget med øjenbryn og næseryg. Kan kun huske hvordan du er varm som halsbrand, og hvordan pikken er oppe i dig, imens *E! True Hollywood Story* kører i baggrunden. Kan kun huske hvordan lyden af din strube minder om alle de måneder, hvor rysteture og sved er rutine, og lyden er knæskal der skraber nerver væk. Du sidder i en vindueskarm og kigger ned med cigaretånde, og det eneste der er tilbage er din næseryg med to bryn der brydes af et tomt punkt. Det eneste der er tilbage er en dag ved søen, hvor du fjerner håret, så du kan se mig i øjnene.

Jeg går op fra Amagerbro station. Der er mennesker, og hunde og en klump med en kørestol. Jeg har propper i alle huller, for jeg kan ikke kontrollere hvad der falder ud. Jeg har brugt for meget tid med for mange mænd, og jeg har lyst til en doobie. Jeg har solbriller på, for jeg vil ikke have at verden skal se at mine øjne er blevet stjålet af midnatsblommen. Jeg kommer til at gå ind i et barn, og hans albue støder imod min pik og jeg bliver forvirret. Det er kun tilfældig pædofili, det er ikke ægte pædofili, det er mig der ikke ved hvad jeg vil have, for efter at han forlod mig, forsvandt jeg ind i et hul af klienter, og servere og japansk tentakelporno. Det var kun fordi at barnet lugtede af makrel, ligesom at han altid vil minde mig om makrel, og instant noodles og e-numre. Hans mor trækker ham væk, og jeg ville ønske at der var en mor til at trække mig væk, og bede mig om at lægge mig ned, for jeg er død indeni, for jeg er cyborg, for jeg er den blege måne.

hypertext transfer protocol: vince vaughn

vince vaughn why are you yelling at me, vince vaughn what happened, vince vaughn why hands pain, vince vaughn hands bleeding, vince vaughn very funny, vince vaughn hands bleeding very funny, vince vaughn overweight, vince vaughn overweight very funny, vince vaughn hair transplant pain, vince vaughn small tits pain, vince vaughn deformed hands

Vi har snakket om dine hænder og din mave. Vi har snakket om at du skal fiste mig med dine hænder, og vi har snakket om at man skal komme udover din mave. Du sagde til mig at det handler om at slappe af, og at det sagtens kan være romantisk når endetarmsåbningen vender på vrangen, og udgiver sig for at være en honningrose. Du sagde til mig at det føles som en glødende kniv, der skærer igennem smør, og at man ikke skal være bange når man mærker hvordan man smelter udover sildebensparketten, for du har en gummisæk der kan fungere som reservoir. Ingen dele bliver tabt, det lover du.

Jeg står ude på mit badeværelse og kigger mig selv i spejlet. Det gør jeg meget for tiden. Jeg kan ikke lade være med at have mistro til det jeg ser, for det er som om at alle ting falder fra hinanden. Det er nattelivet, det er smøgerne, det er brandmærkerne, det er kønsorganerne, det er den blå prik, der er dukket op under mit højre øje; det øje der sidder lidt længere nede end det andet øje. Jeg læste tidligere i dag at Arpad Miklos havde begået selvmord; jeg læste tidligere i dag at en homopornostjerne havde begået selvmord, og jeg kan godt forstå hvorfor. Tiden udhuler en indefra, indtil det eneste der er tilbage er den hårgrense man fik flyttet hos en plastisk kirurg, og jeg går rundt og det eneste du kan se er et smittereservoir, hvis indre ligeså stille kravler væk og kradser af. Det er vægten der flytter sig, det er den sidste celle på min tunge der stadigvæk lever, det er min brystvorte der er det eneste der ikke er deformt, det er mig der lukker ned.

hypertext transfer protocol: james franco

james franco french inhale, james franco why do you look so good, james franco what do you want me to do, james franco what do you mean it's dead, james franco i want your love, james franco i was perfect, james franco i wanna fuck you like an animal, james franco i was tired, james franco i dont want to relate to anybody, james franco dead.

Alt er fanget i en stomipose i dag. Indkapslet sammen med lort og sekret. Det er derfor at alting er i en smørstegt nuance i dag. Dynen ligger på gulvet. Den kunne heller ikke finde ud af at finde hjem i nat. Du svømmer stadigvæk et eller andet sted, men det eneste der kan mærkes er en våd plet. Graveren går rundt og spreder salt. Det gør han hver morgen. Om lidt kommer der endnu en bil med endnu et dødt menneske, som bliver trukket ind i stenkirken med kobbertaget. Der er begravelser næsten hver dag, og det er det eneste der er værd at tænke på. Det er måske derfor at du ikke ligger her længere.

Jeg savner solen. Jeg savner at brænde. Jeg savner at springe i luften i en eksplosion af lort og sekret. Jeg savner at folk klapper af mig når jeg kommer, i midten af en cirkel, i mine teenage-år. Jeg savner den der inderlige smerte, som kan bore sig igennem forkromede midnatsblommer, for lige nu er der ingenting. Der er bare halvgennemsigtigt plast og kateter og gynækologbøjler, og det hele er blevet kedeligt. Det hele er blevet min excentriske fortids begravelse. Jeg sad på mit værelse forleden, og jeg blev siddende hele dagen, og det eneste jeg lavede var at opdatere facebook, så jeg kunne hade alle mine venner. Det eneste jeg vil er at sidde sammen med en anden og være glad, og ryge tusind cigaretter. "Hey, let's practice my french inhale". Han kysser mig. Det er lang tid siden. Mine lår brænder ved tanken om situationens autenticitet. Det er en skam at den er fiktion. Det er en skam at jeg stadigvæk bare sidder her og opdaterer facebook.

Ditte Holm Bro

OP

den meget lange vinter
den meget grundige
den hvor grønt knap tør trække vejret
under jord

 i al den tid

går hun rundt i huset med et apparat
til at måle tørsten hos stueplanter
så har vi altså et sprog for det
 et blad på terrassen

bliver ved med at
ligne noget andet
i udkanten

min øjenkrog
en fugl tror jeg nok
helt instinktivt en spurv
jeg er vant til fugle

 det varer lidt

en feber en storm
før jeg vokser
vejene er én lang afstand
dine fingre aldrig helt præcise
kaldes alligevel kompas

de spredte træer er

 i folkemunde

ikke træer men
uren hud
træer er ikke så sociale her
det flade et godt råd
et eksempel til efterfølgelse

 undtagen møllerne

med møllerne er det noget andet
fuglene husker godt

møllerne
der en sjælden gang cirkler alle retninger ud
samtidig
så er alt ligesom muligt lidt
det sker som sagt sjældent

de fleste dage har jeg
set før
markerne er uden afbrydelse i øvrigt
og møllerne med deres vinger
som blæsten usynliggør
 blandt andet
det blotte øje misser meget af betydning
værdi
friske spor på fodstien
så vi men
ikke hvem der gik her sidst
 hvis spor mor
 der favner
hele fladlandet
i én eneste bevægelse
jeg har aldrig kunnet orientere mig her
havet er bare en retning

sporet har et navn men
er uden betydning i øvrigt
en stiltiende aftale om
ikke at rage op
stikke ud i landskabet
 et godt råd er
at lægge sig fladt ned på ryggen i marken
for på den måde at undgå blæst

Christian de Groot-Poulsen

En pige

Hendes ben er knækkede krykker
rullestolen en åben sarkofag med hjul
hendes pupiller er døende fugleunger
når hun sover kan man høre dem
skrigende bag øjenlågene
hendes fingre er kuglepenne
der er løbet tør for blæk
de røgelsespinde man tænder
fjerner ikke stanken af sved
når hun i febevildelse ser sig selv
gå med en elsker i hånden
på stranden hvor bølgerne klapper
på engen hvor græsstråene synger
eller på kirkegården hvor en af
gravstenene bærer hendes navn
som et spædbarn der løfter sit smil.

Julie Sten-Knudsen

Hvis jeg kunne udvandre fra hvidheden, ville jeg gøre det på stedet. Min blege hud er uimodtagelig for sol. På bagsædet, på vej hjem fra sommerhuset, sammenlignede vi lår, vi tre, som på det tidspunkt var søstre. Håbløst. Jeg var højst lidt lyserød. Jeg holder mig stadig gerne i skyggen. Jeg sidder under et træ. Jeg ser ingenting, har intet set. Har ikke engang opdaget stilladset. Træerne står stille i dag. Træerne og deres navne betyder noget for os. Egetræet forekommer mig at være særlig godt, mens bøgen er ond. Det er usundt at ville nogen ondt. Det er sundere at være et godt menneske. Drikke vand, men først når man bliver tørstig. Jeg bruger alt det vand jeg har brug for, lyst til. Noget af det drikker jeg. Te, kaffe, cola. Væskerne skyller igennem min krop. Jeg skyller dem ud i toilettet. Jeg står under bruseren og skyller min krop med varmt vand, flere gange dagligt. Hvad hjælper det et menneske.

Det er ikke nok at sige at noget er ufatteligt rædselsfuldt. Det er skadeligt at sige sådan, læser jeg. Det gælder om at sige det modsatte: Alt har sin forklaring. Rubinen er rød fordi små mængder krom i den ellers farveløse krystal absorberer violet og grøngult lys. I glaskrukken med müsli er der faktisk et par larver, men jeg spiser den mølædte morgenmad, jeg er sulten. I min drøm havde hun to kroppe. Hun var et barn som lagde armene om livet på mig, hendes ansigt var fuldt af kærlighed. Hun var samtidig en voksen kvinde som gik ved min side. En fremmed kommenterede vores forhold: *Det ser da ud som om I er meget tætte*. Det regner for meget nu til at gå udenfor. Slinger af børnehaverørn i regntøj glider hurtigt over pladsen. En meget høj kran rager op bag huset overfor. Det gælder om at være glad når man vågner, og når man går hen ad fortovet. I går brugte jeg min aften på at se en film om folkemordet i Rwanda. Er det mig eller verden der er fuld af smerte? Jeg vil ikke cykle i regnen, så jeg går, trækker cyklen gennem alléen. Der er blade på træerne. Varer i supermarkedet. Der er tilbud på blommer og avocado, så det køber jeg. Jeg hilser på en hjemløs mand udenfor, men giver ham ingen penge. Jeg har taget min kvittering i munden.

Indholdsfortegnelse

Forside af Frodo Mikkelsen

Filip Granlie	Før Korsør	s. 3
	Lukkertid	s. 4
	Etikette	s. 5
Poul Lynggaard	Nyt profilbillede	s. 6
Damgaard	Spredt driven	s. 7
Dea Sofie Kudsk	Dengang	s. 8
Hellen Gade	Nogen kan være svært rundhåndede med andre folks liv	s. 9
Hans Lind	Erindringer om tid og sted	s. 11
	Dit navn i skumringen	s. 12
	Digt	s. 13
Ida Graunbøl	Røg i stuen	s. 14
Viggo Madsen	Den livagtige kunst at bede om godt vejr i modvind	s. 15
Niels Henning Falk	hypertext transfer protocol: britney spears	s. 17
Jensby	hypertext transfer protocol: vince vaughn	s. 18
	hypertext transfer protocol: james franco	s. 19
Ditte Holm Bro	OP	s. 20
Christian de Groot-Poulsen	En pige	s. 22
Julie Sten-Knudsen	To tekster	s. 23